

Парасунько Онуфрій Арсенович

13 липня 1992 р. після тяжкої хвороби помер відомий український історик, доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки України Онуфрій Арсенович Парасунько.

Народився він 12 червня 1913 р. в с. Озаринці (Могилів-Подільський район Вінницької області) у селянській родині. Після закінчення в 1930 р. Могилів-Подільського педагогічного технікуму працював вчителем у сільських школах на Вінничині. У 1940 р. після закінчення навчання на юридичному факультеті Київського університету був направлений до Чернівецького університету, де працював до початку війни заступником ректора.

Протягом всієї війни офіцер О. А. Парасунько — в лавах Збройних Сил. Його нагороджено орденами Червоної зірки та Вітчизняної війни першого ступеня, медалями. На фронтах війни загинули чотири рідних брати Онуфрія Арсеновича.

Після демобілізації з армії О. А. Парасунько впродовж 1946—1948 рр. працює в Київському університеті заступником декана юридичного факультету й веде викладацьку роботу. Протягом 1949—1971 рр. він — старший науковий співробітник, завідувач відділом Інституту історії України АН України, у наступні роки (до виходу на пенсію у березні 1992 р.) — завідувач кафедри історії, професор кафедри Київського інституту культури.

Своєю багаторічною працею О. А. Парасунько досяг визнання як один з провідних фахівців історії України XIX — початку XX ст. Його перу належить майже 100 друкованих наукових і науково-популярних праць. Оpubлікована в 1963 р. його фундаментальна монографія з історії робітничого класу України другої половини XIX ст. залишається надбанням української історіографії.

За редакцією і здебільшого за безпосередньою авторською участю О. А. Парасунька в світ вийшло до двох десятків узагальнюючих праць і колективних монографій, навчальних посібників, збірників статей, історико-краєзнавчих, археографічно-документальних видань. Онуфрій Арсенович творчо співпрацював з «Українським історичним журналом» ледве чи не з часу його заснування.

Наукова принциповість і товариська доброзичливість, природна життєва мудрість, всебічне знання фольклорних багатств і вміння слушно застосувати їх під час спілкування, соковита образна українська мова і поважання права кожної людини на власну думку, висока порядність і толерантність у взаєминах з колегами — все це риси, що були органічно притаманні О. А. Парасуньку. Недарма до кінця своїх днів він користувався високою повагою у своїх земляків, які обрали його почесним громадянином с. Озаринці. Добра і світла пам'ять про Онуфрія Арсеновича збережеться в серцях усіх, хто знав його і так чи інакше спілкувався з ним.